

Nimeni nu va plânge

- Nimeni nu va plânge când Solitar va dispărea! Pur și simplu va fi schimbat cu unul ca el sau unul mai bun. Este unealta perfectă.

Cu acestea, însoțite de gestul aproape violent al unui creion rupt în două, generalul și-a încheiat pledoaria prin care prezenta auditoriului robotul de luptă de ultimă generație. Prezent și el, acesta urmărea cu atenție descrierea cât mai detaliat posibilă pentru neprofesioniști a structurii ultimului ucigaș fără conștiință și complet robotic a secolului XXII. Metalic, acoperit cu polimeri vii și semilichizi, aproape indestructibil – chiar indestructibil după părerea multora –, cu formă foarte umană și capacitatea de a lupta în orice condiții, cu orice armă cunoscută și chiar fără, cu orice dușmani și o agresivitate mascată dar pe măsură, perechea-componentă umană a navei de pe orbită îi asculta spusele în tăcerea calmă și vag curioasă-respectuoasă a unui războinic.

El este Solitar, culmea tehnologiei, ultimul dintr-o succesiune reușită de generații de războinici computerizați cu un arbore genealogic mai vechi de două secole. Oameni sau nu, umanizați sau nu, s-a căutat o complexitate mereu crescândă a acestor mecanisme și o ezitare cât mai mică – de preferabil nulă sau chiar negativă – a timpului de răspuns până la îndeplinirea ordinelor. În aceste ultime două secole s-a căutat o capacitate de distrugere crescândă pentru a anihila și distruge forțele armate a celeilalte tabere, pe oricine s-ar împotrivi atingerii țintei. Într-un cuvânt: perfecțiunea din punct de vedere a războiului.

Iar toate acestea, prezentarea și punerea în exploatare maximă, s-au întâmplat cu aproape doi ani în urmă. O veșnicie din punct de vedere al războiului și a dezvoltării tehnologice. La început a fost singur, apoi au fost mai mulți. Mai noi, mai buni. Mai perfecți.

În această perioadă Solitar nu a pierdut timpul. Chiar din momentul terminării prezentării – aprobarea a fost dată pe loc – a fost trimis în mijlocul celei mai aprige confruntări dintre stele. A supraviețuit cu distrugerii minime. A fost rechemat la bază și verificat. Ca urmare a acestui lucru seria Solitar a fost implementată în număr mare, serii de război. Prototipul a fost trimis într-un număr mare de misiuni, uneori singur alteori cu câte o echipă de oameni sau de roboți de luptă. A supraviețuit de fiecare dată – o dovadă a culmii tehnologice la care lumea a ajuns.

Dar perfecțiunea are și reversul medaliei. Nimeni nu a observat, cu atât mai puțin tehnicienii ocupați până peste cap cu problemele lor și a tuturor celorlalți roboți, că uneori Solitar întârzia în reacțiile sale. De aceea nici nu a verificat nimeni faptul că au început să existe supraviețuitori în localitățile și taberele asediate de prototip. Mai întâi câte unul, apoi mai mulți și numai dintre persoanele care nu purtau arme. Nici măcar Solitar însăși nu știa când anume au apărut aceste... erori, cum le-ar numi el fără șovăire, cum de altfel le-a și numit. A știut doar că le are, că a simțit întotdeauna compătimire, suferință și dragoste pentru amărății de oameni cuprinși de război. Iar în momentul în care orbirea provocată de propriul program și antrenament condiționat pentru luptă s-au ridicat ca un val a știut că nu mai putea să suporte toate acestea. A ucis întregul escadron inamic apoi și pe cel propriu.

Vreme de o lună întreagă a fost cel mai căutat robot din Universul cunoscut. L-au căutat și inamicii, și foștii aliați, l-au căutat cu toții. Și toți au suferit pierderi grele. În ziua când a fost prezentat comisiei generalul le-a spus că nimeni nu va plânge pentru Solitar când va fi distrus și a avut dreptate. Spre deosebire de chiar oamenii care l-au creat se spune că atunci când l-au distrus Solitar a plâns. A plâns pentru el, pentru suferința pe care a creat-o, a plâns pentru oameni și păcatele lor. A plâns pentru tot ce au pierdut oamenii în război, pentru umanitate.

Se spune că Solitar a fost unic pentru simplul motiv că nu se mai cunosc astfel de cazuri – toate seriile Solitar au fost scoase din uz. Dar poate că aceste cazuri abia așteaptă să se manifeste, probabil că mâine, poate în altă zi. Poate chiar astăzi, în vreun alt loc. Poate că vreun robot de război sau alt mecanism construit de oameni, poate într-un om.

8 aprilie 2001